

Любовна поезия

АНТОЛОГИЯ

*вечната любов
през трупа на бг литературата
ни диша във врата*

Любовта е

1

Любовта е меденосладката отмала
На прага на съня скланяща
Към писане или балконинг
И двете дълбок копнеж по пропадане
В бездъното без бърджи
Това че на сутринта се събуждаш
До топло уханно тяло
Не бива да те заблуждава
В свободно падане си
Поне от снощи

2

Любовта е луда синхрония
На времена пространства и хора
Свободно придвижване на стоки
Услуги капитали и уви пак хора
По време на зверска карантина
Бягство през полоси на смъртта
По време на берлински стени
Сърфиране по гребена на вълни
По сушата между южна и северна корей
Преодоляване на разстоянието между
Острова на свободата и маями
На гума от трактор
Сред гъмжило от акули и течения
Отнасящи те в открития океан

3

Любовта е педалско начало
Правещо те страстен хетеросексуален тапир
Разнополов екстаз като предверие
На изпедерастяване любов
Към животните неусетно
Преминаваща в содомия
Чичолина поемаща отзад члена
На черен кон и благовещение
От симоне мартини изгубване
На човешки облик и подобие
И предсмъртно преображение
На рафаело

4

Любовта е утринно уханье
На бял люляк
От отворена врата на балкон
С цъфнал кестен отпред
Смрад от комини на пеш
На концентрационен лагер
Аромата на ръцете на мама
И мускусната торбичка
Безупречната чистота
На дупките на анална порнокралица
И старица в терминален хоспис

5

Любовта е диханието
На спящата ти тригодишна дъщеря

И снимките на автора на алиса
В страната на педофилските чудеса
Чист математически парадокс
И гнусно кръвосмешение
Гол мъж на четири крака
И на каишка
Куче на рейнджър американска
Кучка онуй
Що движи нашто слънце и звездите

6

Любовта е похабяване
На гласа на ейми уайнхаус
От някакъв нещастник
На маяковски в цял ръст
От елементарна руска рулетка
На очакващата ни вечност
От няколко години брак
На левски и ботев
От България

7

Любовта е пречупване
На всяко човешко достойнство
В секретна база на цру
Чрез уотърбординг
И 168-часово лишаване от сън
Манипулации с вируси
В китайска лаборатория
С отчайващо слаб протокол за сигурност
Налудната увереност

Че се излиза жив
От месомелачката на интимността
Тракийски мит за завръщане
От онзи свят
Ако не погледнеш назад
Вярата във възкресението

8

Любовта е меланхолия
Очакваща достатъчно дълъг лост
За да вдигне света си
И годото на обикновена голяма баданарка
Надежда за изкупление
Искането на всичко
И трезвото примирено приемане
На прощална свирка
Очакване на второ пришествие
И договор за правото
На реципрочно ползване
На полови органи

9

Любовта е тънкият мартенски лед
На финския залив преминат
От смел гениален евреин есер
Спасяващ се от чк
Дилемата на болшевика
Бивш меншевик троцки
Да се присъедини към бунта
На кронщадтските моряци
Или да щурмува крепостта им

В името на бъдещия сталинизъм
И пикела в главата си
Революцията
И контрареволюцията
Мирен преход
И хайтянско клане
На комунистическите капиталистически
Прасета

10

Любовта е притомата
На безкрайното очакване
На непристигащ мъж
Пътник блокиран в огнената пещ
На закъсняващо с часове бдж
Ледено инстантно съобщение
От порносайт кали
Из ъвейлъбъл в радиус от 2 мили
През гугъл преводач
Мълчаливата любов
На западноберлинчанче
И аз съм българче обичам
Не знаещо немски
В слънчев бряг
От 70-те

11

Любовта е нечовешкият крясък
На побесняла от хронично недоебаване
Жена при битов скандал
И нишката на шепота

На здраво опъната
Доскорошна девственица
В стая на общежитие
Заучените реплики
Подмокрящи всяка жена
И мъж и тремолото в гласа
При въпроса
Искаш ли да те еба
Що движи нашто слънце и звездите

12

Любовта са надрусани кандидат-студентки
При първия им групов секс
След приемния тест в унесесе
И трезвата методичност
На сериен извършител
На сексуални престъпления
С летален изход
Нежността на педофил
И бруталността на строителен
Работник от малцинствата
Снобът който едвам го вдига
С тарковски и пуберът
Лъскаш чекии
До изнемога
През безкрайните следобеди
На лятната ваканция

13

Любовта е сън за щастие
На сакат човек

И 120 дни на содом
На затворник доживот
Зрялата негърска красота
На гласа на били холидей
И ангелския трансджендър
На еврейчето ейми
С гласище на тъотка
От гетата на черните
Дълго след излизането
На евреите от тях
Книга изход
И робство на плантация за захарна тръстика
Някъде в карибите

14

Любовта е правене на парфюм
От убити рижи момичета
Харесвано от всяка жена
И правенето на сапун
От евреи цигани хомосексуални
Психично болни
Харесвано от всеки патриот
Пияни на кирка
Скандинавки на слънчака
Духащи на мангали
И триумфа на волята
На лени рифенщал
Любимата овчарка на хитлер
И любимата му ева браун
Содомията на кръвта и почвата
И родино ти си земен рай

Майчината любов

15

Любовта е измръзнали
От напрежение крайници
И вряща тиква
Сладкишчета с хашиш
И агенти под прикритие
Чистата параноя и
Чистата прозирност на битието
Движението на колективното съзнание
В неонов кръг
Над главите на надрусани
Терминални хосписи
Под карантина
Народни писатели
Съвкупляващи се
Със затворения си народ и
Малцинствения ботев
Хомосексуалния левски
Революцията
Нищото в чист вид

16

Любовта е да се завреш
Между краката на любимата
За да избягаш от света
При адско цепене на глава
И да изскочиш на улицата пред кола
За да омекотиш удара за детето си
Да биеш чекии на порно

И да мислиш за нечутия още глас
На момичето от чата
Архилох и чалгата от самото начало
На 90-те слънчевото затъмнение
От 648-а пр.н.е. куче влачи рейс
Диря няма

17

Любовта е
Поезия.

Ти си зле поддържана
Сталинистка сграда

Прави ти чест
Че не си saniрана

Защото тогава
Щеше да бъдеш

Добре поддържана
Сталинистка сграда.

7 неща, които човек усеща преди да умре

1. Ярка светлина

Несравнимо ярка

2. Мигновено изчезване на страха

Докато не се върнеш обратно

3. Чувство за пропадане

Колата се върти по дължината си надолу по ската

4. Дежавю на нещо

Кое то не се е случвало

5. Липса на спомени

Докато филмът се превърта назад

6. Животински страх

При връщането обратно

7. Невроните искрят

Сърцето не помръдва

(По материали от периодичния печат)

Жълта поезия

Таблоидът е изчерпателен
Отбил съм колата зад бензиностанцията
В близост до тоалетните
Относително тихо и уединено място
Извадил съм ловджийската пушка от багажника
Имам разрешително бивш военен съм
Застрелял съм я през спуснатия прозорец
Няма следи да се е защитавала
Никой не е чул изстрела
Качил съм се обратно в колата
Събул съм левия сандал бях левичар
Научиха ме да пиша с дясната
Но ритам с левия куршумът излязъл
През шибидаха бодлер бил осъден
За накърняване на обществения морал
Защото не се дистанцирал отчетливо
При описанието на злото.

Натюрморт ordine geometrico

очила часовник

три презерватива

сутрешен триъгълник

Взривеният банкомат

Един поглед е достатъчен
За отключване на необратима верижна
Реакция в блиндираното ти сърце

Сигналът е получен около 04:10
Видеокамерата за наблюдение запечатва
Мига в който отвърщаш на погледа нагнетен
В обикновен бог от машина сгъстен въздух

Разлитаща се от имплозията глава
На глухарче пулверизирано стъкло клавиши
Втечнена пластмаса парцали метал овъглени
Разписки банкноти недокоснати от човешка ръка

Взривен като кучка ти си дългоочакваното
Любовно стихотворение на социална тематика
На мястото изпратени екипи районът на златния дъжд
В зелениясалите поли на панелен блок отцепен

Любовта и справедливостта не спорят
Чий е погледа.

Събличане на блудния син

Татко

Трябваша ми години

Да съблека всичко това

От себе си кръщения на които

Не съм казал да вери които са фейкове

На твоята красиви знаци за деца

И непълнолетни възрастни

Майчини кръстове халки

С изписани върху тях имена

Които не са твоето

Никога вече няма да облека

Тези помпозни одеяния

На надеждата и страха

Прости ми татко съгреших

Нека само кожата ни дели

Татко позволи ми да се върна

При теб

Въпросът

Не е да не се питам
Обикновено преди заспиване
Или веднага след събуждане
Не можеше ли да се избегне
Самоубийственият атентат

Не ме разбирай криво
Въпросът никога не е бил
Адресиран до теб
Заспиването и събуждането са
Само нейно време

Та значи питам нея
А тя не е точно по отговорите знаеш
Тя е царицата на въпросите
И въпросът можеше ли
Да се избегне

Самоубийственият атентат е
Неин въпрос
Благодаря ѝ
И си казвам вечерната
Или сутрешната молитва.

Момиче говори на кон

Огромен черен тежковоз
Ти говориш с него все едно
Гукаш свършила на гърдите на мъж

Блажена усмивката ти
Все едно току-що са те освободили
От бремето на девствеността

Леко се скланяш над него
Не дърпай тихо му шепнеш
На ухо жълта пяна къпе удилото

Вдигаш пълен галоп
Лицето ти отново е
На девствена жана д'арк

Конят е черна лавина
Тихо е

Старецът и поезията

Трябваше да си налягаш парцалите
Назидателно ми каза в друг живот
Старческите парцали

Истината е че винаги ти дишаше във врата
Времето когато младостта ще е само спомен
Кошмар ежечасното остаряване

Другата кучка
Ще е вечно млада.

Главният архивар

В далечна зала на императорската библиотека
Главният архивар на югоизточните провинции
Е в очакване на последния указ отскоро е
На този пост още не се е развила рутината изглаждаща
Вълните на възбудата още не вярва истински
Че седи тук и очаква още мокрите документи
Миришеци на сурова коприна и туш от години
Мечтаеше за това място и миризмата му през всички
Перипетии на безкрайните изпити в един момент
Си мислеше че единствената останала възможност е
Пощенската станция на малка пътна артерия но ето
Тук е наред упойващото ухание на ръкописите
В очакване да пристигне последният свитък
В щастливо предусещане притискайки изстинали
От възбудата длани под бедрата си
Главният архивар на императора
Отговарящ за югоизточните провинции съзира
В далечината на коридора поток светлина
От безшумно отворена врата благоговейно
Тя се изправя

Много обичам шефа си

Работя за него от 9-годишен
Копелето безскрупулно използва
Детски труд без да му мигне окото
Много обичам шефа си

Работата за него ми е коствала
Много липса на радост в живота
Задоволявам се с разрешеното от него
Много обичам шефа си

Работата за него няма фиксирано работно време
Истината е че съм като момиче на повикване когато му скимне
Да ми звънне незабавно се отзовавам няма нощ няма ден
Много обичам шефа си

Случва се да ме третира като последната курва
Дори не ми минава през ума някога да му откажа
Той знае това и се възползва
Много обичам шефа си

Това работно място е навсякъде и никъде
Ако шефът не е ок не мога да преспя с жена
Излязло ми е име на педал от толкова откази
На супер яки пички

Много обичам шефа си
Негов литературен агент съм.

Сбогом

Признавам

Само два начина

За казване сбогом

Свирка и напушване

Не е проблем

Да не е свирка

Хилим се

Сбогом.

В смътния час
когато циркулацията в хладилника
се смесва с обаждането
на първите птици
се обръщам по гръб
единственото нещо което
със сигурност усещам
с лакът дишането ти
докато минават първите трамваи

Ти си антична статуя

Ти си антична статуя
От филибето мечтата на хайнер мюлер
И западните секстуристи

Белотата ти ме влудява
Като гърците откачалката
Ницше лудото брато

Откъде те изровиха кучко
Такава съвършена винаги съм
Мечтал да свърша върху белия ти мрамор

Идеш директно от бордея
На помпеи тялото ти лавата на везувий
Между краката с вулканична пепел

Да знаеш че не искам
Да откачам като хьолдерлин
А само да те еба

Ти си антична статуя

Шефа ме въвежда в световната класика

Знам че не е добра идея
Да се хвали открито Шефа
Не прави добро впечатление
Но аз обичам мръсното копеле
С цялата си душа и сърце

Срещнах го рано бях на девет
Мимоходом ми обърна внимание
На стих на пушкин каза ще боли
Но ще обикнеш болката както
Някои жени обичат да ги ебат в гъза

На тринайсе небрежно
Остави на ученическото ми бюро
Скъсан от четене екземпляр от записки
От мъртвия дом виж това малкия ми
Без радикалното зло забрави
Да стане сантименталността е клизма в гъза

На 44 ме принуди да прочета
Хиляди страници сад получих
Хранително натравяне но промени
Живота ми както се казва по американските филми
Ебането в гъза разкри пълния си смисъл

Пиша това за да благодаря на Шефа
Ще оправдая доверието му

Ти си една бяла били холидей

Познаваме се от години
Изследвал съм всяко кътче
На сърцето и тялото ти
В мислите си добра жена си ти
Си една бяла били холидей

Моя приятелка от години
Никога не си ме предавала
На студения и алчен свят
На белите хора ти си
Една бяла били холидей

Топлият ти глас винаги
Ме посреща като добра съпруга
Женствен като последно убежище
Където искам да се сгуша ти си
Една бяла били холидей

Познаваме се от години
Моя стара скъпа приятелко
Хубава жена си имаш си всичко
Хубаво лице яки цици и негърски задник
Ти си моята бяла били холидей.

Ям от ръката ти

На жена ми

Ям от ръката ти понякога забравяш
Да ме храниш не съм нетърпелив добре дисциплиниран
От майка си никога нямал домашен любимец, който
Да ме научи на нетърпение чакам
Да протегнеш ръка и да ям
Да ям от ръката ти.

Тя е турска баклава

Тя е турска баклава

Знам че е тавтология

Но обичам сладките тавтологии

Тя е турска баклава

Докато не ме сиропира

Целия не спира тя е

Турска баклава шамфъстъка

Й отива тя е турска баклава

Целият омазан в сироп

Не искам да спирам да се

Сиромирам тя знае рецептата

Твърди кори и много много сироп

Тя е турска баклава

От рая на правоверен

Взривил се в самоубийствен атентат

Аз съм туркофилът на сироп а й

Приятелко

Когато никой не вдига ти

Вдигаш

Когато всеки е зает със света си ти

Си заета с моя

Когато всеки си казва тоа ми е в кърпа вързан ти

Ми връзваш гащите

Когато всеки се грижи за мъжа и самотата си ти

Се грижиш за мен

Защо го правиш? Нямам отговор

Приятелко

Ти си моята трева

Нали знаеш

Извънредното положение

Сериозно наруши доставките

Всеки вика няма наличност

Ти си моята трева

Ако попитам холандеца

Той ще е уклончив ще се прави

На важен it's a sellers market

Вика като герой от криминале

Ти си моята трева

Не се правя на интересен

Употребявам рядко предпочитам

Профанното озарение нали се

Разбрахме любовта е поезия

Ти си моята трева

Ето ме пред теб на длан

Не се хилия но съм щастлив

Влизаш ми като мека скоросмъртница

Душата се топи като шоколад

Ти си моята трева

Бетоновозът

В една бистра септемврийска утрин
Той потегли безгрижно от точка
А същата сутрин лека кола със знак
За млад шофьор неумело припали
В точка б беше хубав есенен ден
В началото на месеца някъде в ранния
Следобед неусетно се засякоха
На стръмен почти обратен
Завой младата шофьорка
Го видя да връхлита върху й
Сечейки лошо завоя навлизайки
В насрещното срещу нея тя
Реши че следва челен удар и
Неясно защо натисна до дъно
Газта колата изскочи от платното
Като ударена от огромен среден пръст
Удрящ чимбер и почна да се върти
По дължината си надолу по ската неясно защо е
Прието отминалият спокойно надолу по пътя
Скрил се отдавна зад завоя
Бетоновоз да се нарича
Любов

Ти си

Ти си фазите на изстиваща звезда
Превъртени наобратно на шеметен каданс
Йоханщраусов парад на планетите
Възходът на юпитер като кучка
Както е рекъл заратустра и кубрик
Ол старс концерт на млечния път
Преобличане на рокли като гласове
От които свършвам били холидей ейми нирвана
Черната рокля се сменя с пепел от рози
Червената е междугалактическа червейна дупка към нажеженото
До бяло хало на сиянието на кожата ти
Границата на събитията
На за пленената залезна светлина
В почасовата стая на мирозданието
Усмиваш се загадъчно като скъсана
От шибане във всички дупки джоконда
На челото и бузите ти е изписано
Че си най-щастливата жена
В галактическата кърджалийска област
С етнически компактен вот
За правата и свободите на ебането
На хилядолетен райх на насладата
Искаща вечност обичам те
Шибана кучко ти си

Малка социология на литературата

комерсиалната литература

има 3 характеристики:

стерилност, асептичност, предпазливост

рядко се стига до реално ебане

Българска красавица

Ти си българска красавица харесвам
Този тип жени бил съм и с други
По света юнас но предпочитам теб

Немkinята си беше ок почти си развалих
Немския с нея но русото в крайна сметка
Е студено гореща кръв и студено сърце
Обичаше да казва така си беше

Кубинката няма равни признавам
Хем наполовина родно хем ти топи
Лагерите както само чуждото си знае
Бях на 15 брат си ебало майката
(Еба ми се майката като на окаяно
Бяло момче)

Русkinята беше една шеста от света
Държанка на олигарсите пушкин
И достоевски детски спомени
И евразийски перверзии

Испанката беше страдна ама
Леко туристически малко ми беше
Патетична без необходимото
Телесно покритие

Ти обаче си българска красавица

Друго е човек яко да заоре в родината

Странно ти дори ме разбираш

С теб не съм чужденец

Сред чужденци

Шефа коментира сексуалните си предпочитания в рядък момент на разчувстване

С Шефа не говорим за нищо
Извън стриктно професионалното
Аз съм негов литературен агент никога
Не ми е говорил за жени мен
Не ме интересува друго освен грижата
За текста носещ името на Шефа

Не знам кво го прихфана тоя следобед
След като обсъдихме новия му ръкопис
Със странното заглавие кърджалийска красавица ще се
Постарая да го разубедея че това е
Непродаваемо сред местните дупедавци
На алафрангата и грантовете

Почна да си спомня захапал
Обичайната пура за възпитанието
На чувствата вулго хроника на ебнята
Първо съученика му във втори клас
Любовта била неразличима от приятелството
Приятелството от любовта типични руски перверзии

После 6-годишното западноберлинчанче
На някогашния соцслънчак първата му
Любов с жена на дантевата 9-годишна възраст
Един вид обърнал резбата на стари години
Мълчалива любов не знаел немски
Лас унс ди ауген шпрехен

По-нататък скочи чак на епизода
На първата си дълбоко задоволителна ебня
С много ръгане и чувства с 35-годишна немкиня
В бурното начало на 90-те Шефа бил тогава на 27
Бил научил междувременно немския
Но покрай немкинята си го развалил

После дойде ред на някаква
Търговищка принцеса източнорумелийския кеф
В чист вид възторга на доскорозна девственица
Две години чиста ваканция
От месомелачката на поезията
Предвидимо приключила поживо поздраво

Тогава дошъл бракът
Но тъй като той изчерпателно е
Описан в едноименната поема ето ни пак
Шефа ме препрати към нея все едно
Не беше моя идеята няма значение
Сега била наред кърджалийската красавица

Кво е тва Шефе му викам
Апокалипсиса на бг литературата
Отвърща Шефа в терцина

Декалог

1. Нямай друг бог освен писането, господата твой
2. Не се кланяй на литературните мутри и не им служи
3. Помни деня на писането, за да го светиш
4. Не прелюбодействай, изневерявайки на писането
5. Не пожелавай жената на ближния си, нито осела му, нито творбите му
6. Не лъжесвидетелствай против чужди текстове
7. Обичай свидетелите на истината на писането като самия себе си
8. Не кради чужд писателски труд
9. Почитай бертолт брехт и силвия плат
10. Не убивай писането, което предстои.

Премини през всички кръгове на желанието
Те са описани в съответната свещена литература
И в категориите на порносайтовете

Свърши по всички възможни начини
Кажки всички мислими мръсни думи
Всеки пропуск е срам за пълнотата на щастието

След като направиш всичко това
Сгуши се в любимата жена
Разплачи се и заспи.

Ебах ти кефа

Една поема в девет части

1

Знам че не стъпваш по земята
Летиш над лайната като влюбена патка
Знам че съм част от лайната
Обичам те патко

2

Говорихме без край
Чувстваше ме напрегнат
Пусни си порно удари си една чекия
На това му викам брат акт на любовта

3

Събуждам се на светлинни години
От теб и зазоряването
Пускам музика пия хапче
Никъв ме няма толкова те обичам

4

Все не съмва мамка му
Мисля за прекрасното ти тяло
Наближаващо четирийсетте благодаря ти
Че ме избави от путките дето трябваше
Да обичам само щот са млади

5

Яко ме цепи глава
И съм на черешата
Докато съмне имам часове
Да обмислям как точно ще те еба
Божествен тапир на любовта

6

На съмване се унасям
Хапчето прави чудеса
Сънувам че яко се напушваме
И ти си моята душа

7

Ти си третата
Имаше всекакви перипетии
На трагедии
И сатирни драми
Запътили сме се към деветия кръг
На рая емпиреума вулго
Путката ти
Последната бяла роза

8

Гледам и не вярвам на очите си
Гола както майка ти те е родила
Ти се разправяш с голи ръце
С ангелите охраняващи с огнени мечове
Входа на рая влизаме си като у дома

9

Ебах ти кефа

Силогизъм

Който греша, го духа.

Сгреших.

Значи ще го духам.

Бъдеща любовница, настояща жена

Поезията е игра с времето
Времепространствено огъване
При което първо изпускаш острия завой
И политаш в дерето
А бетоновозът който сече завоя
Навлиза срещу теб в насрещното още
Не е потеглил

Поезията е пробив във времепространството
Червейна дупка между галактиките
На мъжа и жената между
Женската душа на мъжа
И мъжът който прониква
В жената като в собствената си
Сладостно крещяща душа

Поезията е времепространствено изкривяване
При което цял живот си се движил
Към жена която можеш да срещнеш
Само в дупка образувана от чудовищната
Тяга на черна дупка от която
Тя те откъсва на ръба
На хоризонта на събитията

Тя е твоя бъдеща любовница
И настояща жена

Тя беше

Тя беше момиче от границата
Веднъж през соца ме върнаха оттам
Щото нямах пасаван но усетих дъха
На границата

Просто красавица от границата
Макар че на границата нищо не е просто
Красивото опира във възвишеното
И налудното

Тя беше момиче от границата
Една сутрин се събуди и написа стихотворение
За бебето си границата имплодира
Като черна звезда на боуи

Тя се погледна в огледалото
И видя че не е същата

Орфей обръща резбата

Когато дойде очакваната
Атака на недоебаните вакханки
Не бъди обичайния женчо
Посрещни ги
Като хаитянски роб
Белите хора.

Тя е въртокъщница

Правя сладко от вишни

Правя компоти от череши

Правя кекс с какао

Правя бисквитена торта

Правя буркани с люти чушки

Правя едросмяна лютеница

Правя царска туршия

Правя кисело зеле

(Баща ми го продухва)

Правя имамбаялдъ

Тя е еблива въртокъщница

Ако си Син Божий, хвърли се долу

Само не се страхувай казах си

И пристъпих още една крачка напред все едно

От дни ходех по въздуха суверенно

Като зелена пеперуда усещах

Нейния майчин полъх под себе си знаех

Че ангели ще ме подхванат

Под мишници да не би някак да препъна

О камък ногата си

Щом полетя стремглаво

В пропастта

Ma chère fille

Искам да съм държанката на бодлер
Хаитянката от епохата на изплащането на дълга
Към франция възлизащ на стойността
На освободилите се роби негово
Скъпо дете

Няма да пазя писмата му
Стиховете статиите нарцисичното му
Копеле ще го цицам безмилостно ще ми пише
Непрестанно за дългове и нежност джиросване
На менителници

Мъжете обсебени от писането
Не са добри любовници но изкарах късмет
Той е застраховката ми живот задължително
Допълнително пенсионно осигуряване приличен
Терминален хоспис

Искам да съм държанка на бодлер
Поетите са егоистични копелета каквито са
И курвите вечността и удоволствията
Имат своята цена няма
Да мине метър

Аз съм неговото скъпо дете

Момичето и нощта

Защото прекосяваш нощта
Защото трябва да създаваш
От нищото ти си момичето
Което слиза на терминал 2

С автобуса трета употреба
На превозвача за всекидневни самоубийци
Пристигах от провинцията
За да продължиш нискотарифно
В нощното небе

Направо от гетото в предверието
На летището направо от призрачните
Резервоари за авиокеросин на лукойл
Направо от завинаги нощната родина
Трябва да създаваш от нищото

Ти си момичето
Което слиза на терминал 2

Нека милостта бъде перверзия

На Венци Арнаудов

Алчността никога няма
Да е повече от щедростта

Рентата никога няма
Да е повече от труда

Тъгата никога няма
Да е повече от радостта

Капиталът никога няма
Да е повече от милостта

Нека трудът бъде перверзия
Нека перверзията бъде труд.

Ще видя роклята

Ще видя роклята

Като музика от невидим прозорец

Като вълна преминаваща през маково поле

Като полюшващи се водорасли в тюркоазени води

Като недосегаемия блясък на снега по върховете

Като паразити обвиващи изоставен трафопост

Като релси изчезващи в тревата

Като строго охраняем периметър на резиденция на наркобарон

Като белите свещници на цъфнал кестен

Като хищна пъстърва стрелваща се под повърхността на водата

Като залята от язовир византийска мозайка

Като отваряща се врата на входа на затворен комплекс

Като момиче яздещо огромен черен кон

Като сиянието на кожата на богиня от Илиада

Като короната на водонапорна кула

Като размиващите се зеници на свършваща жена

Ще видя роклята на гарата

Истински романс

Перверзия е

Да се чукаш с друг

На местата

Където си се чукала с мен

Каза той

Ти си по перверзиите

Каза тя.

Положителна равносметка на един приключил брак

Нормално беше

Да ревнуваш

Немислимо беше

Да изневерявам.

Един ден ще се срещнем

Аз съм предопределен
Да стана сериен убиец
Ти тъкмо се записваш
Да следваш криминалистика

Сънуваш повтарящ се сън
В който вървиш сред разчленени тела
Аз вече съм усетил
Че това е възможно

Виждам те склонена
Над обемисто досие на неизвестен извършител
Лицето ти се откроява в кръгчето светлина
На нощна лампа

Аз точно слагам нежно ръка
На тила на първата си жертва
Един ден ще се срещнем
И съдбите ни ще се свържат завинаги.

Заповядваш и влизаш
в тази стая
добродетелно лягаш
радостно желая
на ленена постеля
бялото тяло.

Сутрешен размисъл на стар механичен часовник

Въпреки смазващата очевидност
На света в който живея след смъртта
На мъжа който живя с мен

Смятам че няма как нещо
Което не се навива всяка нощ
Преди лягане с вяра и грижа

За утрешния ден
Да е истинско.

*когато дървото разцъфне
ще ти трябва изглед с дърво*

Ето ни пак

Пролог

Ето ни пак в почасовата стая
Аз старата чернилка
Ти малката отрепка
Правеща го за пари
Боклуците на този град
София кучката ни обича

I

Ето ни пак в стаята ми
Ти си сладка пухкава бяла целувка
Това е второто ти гостуване девствена си
Неумолимо времето за ебане настъпва
Може ли да те целуна
По бузката питам работата става
По етапния си ред
Виждаш непохватен отваряч съм
Искам пак да те целуна
По пухкавата бузка

II

Ето ни пак в детската ти стая
Аз съм на първо посещение за запознаване
С баща ти сутрин е
Звънят ни настоятелно за закуска
Ние се ебем като за последно
Все едно утре сключваме брак

Потънали в прах кукли и мечета ревниво
Наблюдават как те шибам в устата
Времетопространството се изкривява
Телефонът звъни от някакво минало в бъдещето
На светлинни години сме от свършване

III

Ето ни пак на света гора
Ебалника на града минаваме
Покрай коли със запотени стъкла
Покрай студентки хванати за ръка
Пенсионери колеги тичащи пиещи
Студено е мъчим се с чорапогащника ти
Докато ме възсядаш шибай ме кучко
Когато свършвам в устата ти
Най-топлото място в искрящия пролетен студ
Над главите ни млечният път е
На ръка разстояние

IV

Ето ни пак в празното общежитие
Напушваме се със случайни кандидат-студентки
С крайчеца на съзнанието виждам
Че нещата лека полека отиват
Към непринуден групов секс
Една от кандидатките е
Анална кубинска принцеса
Родината е на кур разстояние
Тебе те няма но аз съм
Влюбен всички путки

В напушения кръг

Водят към теб

V

Ето ни пак в утрините на света гора

Чухал не спира да твърди

Да уловим шмугващата се

Мишка на живота

Общежитието се пробужда

Морзова азбука на токчета

В коридора бие телеграма

От пълнотата на живота

Набримчвам те до сливиците

На задна прашка крещи

Мръсна кучко

Ебането е трезва мистика

VI

Ето ни пак влюбени

В стая под наем в последния

Люлин първата ни придобивка

Огромна тава

Не се побира във фурната

На хазайката ти но се получава

Баница и ебане на корем

Очаквано добра комбинация

VII

Ето ни пак на голямата река

Пресни гаджета сме

Като бойскаутове изследваме

Всяко кътче достойно за ебане
Детската ти стая оградата на стръмната улица
Покрай училището ти
Местата за изкормване на рибата
В рибарската махала
Казана на баща ти беседката
В крайбрежната градина
Накрая го правим
С тотално изкухели глави
На свечеряване
Сред яростна гмеж комари
Край вечното струене на реката

VIII

Ето ни пак в частната болница
Току-що си родила недоносената ни дъщеря
Ако не беше скъпарското място
Щяха да я изпуснат
Да се задуши като мен
Изрязан на косъм
Докато те режат прелиствам болничната библия
От нощното ти шкафче
Намирам нещо не си спомням какво
Докарват те още на черешата
От упойката и прелетия концентрат
От червени кръвни клетки
Дъщеря ни в кувьоза
Овързана в системи
Свети като неонова светулка
Ти ме направи баща

IX

Ето ни пак в красавицата и звяра
Ти попадаш в приказката от любов
Аз попадам по право като чудовище
Вече и дъщеря ни я гледа
В безкраен анимационен лууп
Кръгът се затваря
С отчаяно усилие на инстинкта за самосъхранение
Изтръгваш се от ролята
Звяра и красавицата се развеждат
По взаимно съгласие
Розата става месоядна

X

Ето ни пак напушени
Меко аптекарско стафче
С прелестно плато и дълго отшумяване
На седмата година от брака
Вече обсебени от липсата на болка
Липсата на пик е добре дошла
Заричам се в следващия живот
Да се напушваме само със скоросмъртница
И да се шибаме до смърт

XI

Ето ни пак в костенец
Търсиш вилата на д-р кръстев
Аз съм потънал в шибаната си поезия
Намираме само основи
Обрасли в пълзящи паразити
И пирографирани стихчета на вазов

Стихотворението криво лево се пръква
Бачкаме за тоя дето клати гората
За несъществуваща литература
Да си ударим една бърза пишка
Сред родната природа, а?

XII

Ето ни пак в бг литературата
Три четвърти от същата са те намразили зарад мен
Последната четвърт още се колебае
Но аз съм непоколебим
Че ще я еба в селяндурския гъз
С последни усилия на любовта
Мълчаливо сочиш с поглед
Събраните съчинения на п. п. славейков
Краят на брака ни е
Близко вечната любов
През трупа ѝ
Ни диша във врата

XIII

Ето ни пак на масата
Аз съм чудовище погълнато
От чудовището на поезията
Но ти седиш на масата до мен
Не отвърщаш поглед не се гнусиш
Не забиваш ножа пред себе си
В сънната ми артерия
Не вдигаш високо над масата
Отрязаната ми глава
Държейки я за косите змии

Дори не забелязваш
Вкаменяващото ме щастие
Да се храня с теб

XIV

Ето ни пак в леглото
Ти си бременна в седмия месец никога
Не съм виждал по-красиво тяло
Никога по-потопено в светлината
Която видях в търкалящата се
Надолу по ската кола
Когато спрях долу в най-дълбокото
Светлината не секна
Не оттегли майчината си милувка
Беше ме направила безсмъртен
В мига на края на свършването
В седмия ти месец

Епilog

Ето ни пак на люлката пред общежитието
Мъкнех плувнал в пот някакви торби
Нагоре към втори блок
Ти се отдели от люлката
Като връхлитаща в бой
Девствена богиня от илиада
Замръзнах на мястото си
Мизерен потен
Покрит с прах шибаняк
Застигнат от копие
В пикочния мехур
Заръфал бетона

Под краката ти
Хвана ме за косите
Нави ги около юмрука си
Изви назад главата ми
За да видя добре
Недокоснатите ти
От човешка ръка гърди
И милостиво
Ми тегли ножа.

Избирай

Избирай каза тя

Или тя или аз.

Но аз не съм се женил за нея

И не съм й изневерявал с теб.

Избрал съм я дълго преди да те срещна

Ти избра да бъдеш жената на поета.

Следващия път

Избирай по-внимателно

И дръж на избора си.

Трубадур № 2

Пух от гъска
пасла на морава
новата възглавка
съня ми утолява.

В падналия сняг
няма още стъпки
утринния смях
радостно се гуши.

Кончето пръхти
момчето е готово
пухкавите бузи
утеши за сбогом.

Ебането е битка II

Лудостта е

Твоя щит

Поезията е

Моя

Яка битка беше

Оцеляхме

Ае

Кой откъдет е

Последни приготовления

Настроението е приповдигнато
Всъщност нейното аз както обикновено
Търся закрилата на трезвата радост сега
С по-голямо оправдание от всякога
Тя показва на телефона си различни варианти
На тоалети спира се на червения
Белия е отхвърлен като прекалено булченски
Показва ги всъщност на другите не на мен
Искам да погледна по-скоро от куртоазия
Отколкото от реален интерес тя се
Шегува че носи лош късмет да видиш булката
В булченската рокля преди сватбата
С облекчение се съгласявам

Утре се гледа как му викаха
Бракоразводното ни дело.

Обикновен комунистически манифест

Труди се

За да не лапаш пишки

И да крадеш чужд труд

Просто е

Но вие сте лукави

И перверзни

Лапате пишки

Крадете чужд труд.

Студен резерв

В очакване на студа и самотата
На края не се дръж
Като почетен председател на движение
За права и свободи

Студа и самотата
На последния край вече настъпиха
В края на юли не се дръж
Като почетен председател на движение
За права и свободи

Любовта не е топлоелектроцентрала
На почетен председател на движение
За права и свободи

Любовта не е
Студен резерв.

Съответствия

Мутрите и поетите си

Приличат по едно

Добрите момичета

Очакват от тях повече

От разумното

Черен монолит

Скиния на събранието

Пирамида на сад

Розата на Рая

Щастието на поета

Поета е като всяка кучка

Иска да бъде харесван

При най-добрите основаниято

На това харесване е

Пълна загадка

Това е като да

Това е като да поддържаш
Двайсеичетиричаса потока на тока

Това е като да отговаряш
Да тече студената и топлата вода

Това е като да пускаш
И спираш парното когато трябва

Това е като да отваряш
Баничарницата преди първите работници от чистотата

Това е като да гарантираш
Връзката на сбогуващия се преди да скочи от близнаците

Това е като да не заслужаваш
Специално внимание.

Най-красивото стихотворение

Бих дал казваш цялата поезия
На света да седим отново на дивана
Да гледаме филм и да ядем китайско

Най-красивите неща знаеш са невъзможните
Предмет на най-красивата поезия
Знаеш добре е невъзможното

Полагай майчина грижа

Астматичен пристъп иконична пура
Терминален рак автономен колапс на черна звезда
Латиноамерикански поет якобински гл. прокурор на фидел
Крайнодясно рембо крайнолява езра
Пехотинец с плоски стъпала летец с рак на белия дроб
Чудовищна плодовитост аборт от ясно небе
Следобеда на един буржоа яростната скука на революцията
Репетиция на песньовка снаряжение на тежковъоръжен полицаи
Пазаруване на гласове прахосване на поезия
Безутешен плач борба за света след двайсет години
Разузнавателни централи фейсбук аватари
Съвършеното стихотворение неспирния путкопоток
Святото отчаяние неудържимата детска радост
Франкфуртска естетическа теория грижа за хляба
Хищен юрски птерозавър албатросът на бодлер
Реквием на боуи черна звезда на моцарт
Полагай майчина грижа за парадокса поезия.

Любовни стихове за една непозната

И каждый вечер, в час назначенный

А. А. Блок

1

Събуждам се изведнъж
Насред огромността на нощта

Боли ме главата
Спомням си че те обичам

2

Събуждам се и мисля за теб
Толкова те желая

Залива ме топла вълна
От благодарност ти ме излекува

От детската болест
Да желая желанието си

3

Събуждам се
И мисля за тялото ти

Приемам го такава
Каквото е без да го познавам

Искам

Да се събуждам до теб

4

Събуждам се

Пия хапче за глава

Притискам болящото място

Към възглавницата

Представям си че притискам

Слепоочието си между гърдите ти

5

Обичам тази жена

Казах си повторих

Няколко пъти това

Силата на думите

Не намаляваше

Да те убие може

Да те убие може

Всеки компромис с крайната цел

Да те убие може

Спомен за парфюм досег глас поглед

Да те убие може

Изпитаната по пътя наслада

Да те убие може

Мърша иззад ъгъла гъмжаща от бели червеи

Да те убие може

Липсата на истина в любовта.

Насладата не е

Насладата не е

Мутренския рай по джапанки и патлаци

Насладата не е

Пълния ход от жельда през ствола до ташаците

Насладата не е

Крайморски сараи охранявани по суша море въздух

Насладата не е

Навитата на юмрука коса извитата назад глава

Насладата не е

Садизма на тоталната власт

Насладата не е

Конвулсиите агонията кудегра

Насладата е

Мига на свободата предвкушава смъртта

Наказателен паркинг

Оживен трафик

Влизаци и излизаци паяци

Разтоварване завъртане

На жертвите във въздуха

Като пристанищен кран

Нахъсано напускане на паркинга

За нов лов

В пъткопотока на живота.

Свободата е кучка

Свободата е кучка

Винаги я яхват казва един

Свободата е кучка

Скъпа елитна курва казва друг

Свободата е кучка

Обича намордник и каишка казва трети

Свободата е кучка

Разнежена илюзия при патова ситуация

Между две необходимости

Казва четвърти

Свободата е кучка

Казва ентия шибаняк

Излязъл на улицата

Предвкусвайки смъртта

Малка ода на София

Ти си триумфираща финалистка

На конкурс мокра фланелка

Виждат ти се зърната

Безсрамна кучко

Вижда ти се почти

Изорана от мутрите минджата

Сложи ми лавровия венец

Курво искам да свърша

На позлатеното ти лице.

Поезията се прави от жената

1. Поезията се прави от жената

Която решава какво да има в стихотворението

2. Поезията е женски занаят

Жената решава какво да има в стихотворението

3. Чувствителността на поета е женска чувствителност

Жената решава какво да има в стихотворението

4. Поезията е тъкане и разтъкване, но и разтакаване

Жената решава какво да има в стихотворението

5. Поезията е десетилетно очакване

Жената решава какво да има в стихотворението

6. Поезията е болка за понасяне

Жената решава какво да има в стихотворението

7. Поезията е чист труд чисто раждане

Жената решава какво да има в стихотворението

8. Поезията е жена жената е поезия

Жената решава какво да има в стихотворението и

9. Жената що движи нашто слънце и звездите

Решава какво да има в стихотворението.

Развод по взаимно съгласие

Няма по-хубаво

От развод по взаимно съгласие

Горещо препоръчвам

За освежаване

Нека тя си облече

Най-хубавата червена рокля

Да не облича бяла

Носи лош късмет

Нека той е по сандали

С бяла тениска и негладени

От далечно пране панталони

Да е шибан кавалер

Нека ѝ помогне

Да се преобуе пред входа

На съда да се качи от маратонките

На токчета

Нека адвокатите

Пускат лафчета обожавам

Адвокатския хумор

Като лекарския е

Нека съдийката е заспала лелка

Далеч от кухнята приповдигнатост

На длъжностното лице

Сключило брака

Нека всичко свърши

С разговор за народния писател

Закупих си всичко от него

Вика адвоката

Нема да те съдим

Ае да е хаирлия.

Последната нощ на Земята

През нощта идваш при мен
Имаш кошмар както се разбрахме
Идваш при мен ако имаш кошмар

Взимам следващото хапче
Усещам петичките ти като преди
Дисплея преминава от нощен

На дневен режим очаква ме
Космоса на самотата това е
Последната нощ на земята.

(По Роберто Боляно)

Сега ще почувстваш болка

Сега ще почувстваш болка

Казва зъболекаря ми наследен от майка

Зет на зъболекаря на майка клан неработещ

Със здравната каса най-добрия

Непосредствено след приключването на делото

Ще почувстваш тъга ме предупреждава повече от адвокатски

Бракоразводната ми адвокатка приятелски

Иде ми да я прегърна

Обичам професионализма на тези предупреждения

Като решаващите образи в добро стихотворение предвещаващи

Финала който винаги изненадва

С освобождаваща болка

Тихо по-тихо дори дишането ти
От молитвата пътният възел разхлабил
За миг примката на третата сливица костите
Сухо прашят отговаря паркетът червеният тътен
На града се отдалечава отместването непозната звезда
Над черните монолити на фотоволтаиците кой ще посмее
Да наруши тишината преди обаждането на първите птици
Дори капиталът който никога не спи сега е само жълто премигване
На светофара предутринна гонка по ботевградско шосе тихо
По-тихо дори от молитва твоето дишане

Вечността е

Безкраен летен ден

Ние сме в нея

Просто не трябва да мърдаме

От детската площадка.

Разделение на радостта кой да люлее

И кой да бъде люлян на люлката гондола

Разделение на труда кой да рови в пясъчника

И кой унесено да наблюдава метаморфозите на пясъка

Разделение на магията кой да разказва

И кой омагьосано да присъства на сътворението

Затваряш очи

И казваш спя и в тъмното

Имам кошмар може ли

Вече да дойда при теб

Сега наистина спиш насред

Огромния разтегателен диван

Насред склада на хола насред тъмнината

Нищото смъртта насред всичко

Кое то не е спасение

Толкова малка неустрашима

В ужаса на теб се крепи всичко

Ангелът унищожител в провинцията

Беше ангелът
Строг сладникав мъжествен
Свършваше като мъж казваше
Че сега иска да свърши нареждаше
Да не свършвам

Сивото е цветът
На фона на снимките
Малко след полунощ
След като ни съблекат голи
Облени в ослепителна светлина
Застинали само леко помръдваме
С палците на ръцете

Мислите, че всичко е минало
Отминала ви е тази чаша но
Погледът се връща обратно
И вижда това, което не искате
Кое то ви беше спестено Но сега
Го виждате в цялата му чернота
Мангалска негърска чифутска
Гмеж от рязани пишки
Край на мирния преход
Ето го кура ми

Лицето ти има очи
Отварят се бързо движение

При сънуване сълза от нищото
Дарена на мене

Постепенно се вцепеняваше
Ръцете ти ставаха непоносимо тежки
Вкопчвах се в отпор в момчешките гърди
Ударите се стоварваха с неумолимостта
На неорганичното щорите с бели пвц ламели бялата
Алуминиева дограма сиво лице на сателитна антена
Плетеница от интернет кабели резервоари
За вода наредени на лафет тъпоноси торпеда
Логото на застраховател високо горе
На показ калкан на панелка амбразури
На тоалетни шкафче за баня подгизнала мазилка самотен
Допотопен капещ кран на чешма бялата
Алуминиева дограма щорите с бели ламели

После казваше да мина отзад (мини отзад)
Казваше Така обичам да минеш отзад след като свърша отгоре
Изправяше се и минавах под краката които не смеех да докосна (не сваляше обувките)
Момичетата от кралю-порталю чукай ме искам да свършиш в мен да го изпразниш целия
Да напълниш устата ми със сперма Искаш да свършиш в устата ми нали

На тази земя дължа орела и змията опунцията бунта
По-брутална по-властна от опиатите на фармакопееята
На капитала от култа на мандрагората на балканите поникваща
Под бесилото където свършваш в мига на асфиксията
В тъмнината на коренището спори образи сънища
Бракосъчетания на тичинки и пчели на човек и растение
Центрофуги на фармацевтични фабрики цъфнали кърваво опунции
Бащата и майката също трябва да станат едно

Преход на ежедневиия навик: делника

На прилежно търпеливо блудство съвместен

Разбор на избрани сцени от световното порнографско наследство

Преход сега и тук към празничния ексцес внезапно превключване между

Отдалечени зъбни колела камшичен удар надлъж

През гърдите корема слабините от изкуствените райове

Към амок срещу наместниците на княза на този свят от двуръчния трион

Антидепресанти седативи отчаяното скърцане на рамената на везната

Щом спреш да дърпаш въжето противникът полита по гръб съпротивата е

Само разход на сили в посока зададена от него (веднага след края

На сватбения танц крилата на термитите окапват) към корените

Плъзващи разцъфващи цветове в кръвта растителни и животински сокове се

Смесват в нови молекули победен марш на розата на рая бунта срещу

Същинската опасност на съня без сънища буржоазно грамофонче бел де жур

Градинското джудже сестра на зелената змия соatl хохouhqui

Покана от Рибентроп: Йоахим бе нацистки ангел пейот малък

Кактус кръстен на преподобния уилямс *Lophophora williamsii* ад хок

Надрусване скритата болка на властта над голите тела и живот изплува

Пробив в свръхзвуковата стена критическа точка в термодинамиката

Не нарастване гола изненада не е ясно защо на едно еротично изживяване

Трябва да се приписва по-голяма вдъхновяваща сила отколкото

На едно мистично озарение или една политическа декларация

(Нека само споменем, че мексиканските дроги не еротизират)

Нощно бродене между село в покрайнините и главна пътна артерия

Сред кактусови полета няма луна няма такси употребата на кактуса

Изисква първо да бъде отрязана връхната му част спечена кал

С дълбок коловоз връхната част да се изсуши сиви лишеи изгорял

Къпинак при особени обстоятелства може да бъде погълната
Свежа огромно рекламно пано от изкорубен шперплат
Възпяващо продукт на някаква чужда цивилизация седем мъже
Сядат в кръг предпочитам глада пред ножа на касапа пълна кошница
С пейотени пъпки трезорите на вечността се отварят от служители
На отдавна споминал се шеф кошницата обикаля в посока, обратна
На часовниковата стрелка очите бели без зеници как служителят
Може да знае какво се случва в главата на мъртвия бос обикалят
Още две кошници, пълни със сушени плодове и месо трудът
Е надежда навлизаме по-дълбоко в ландшафта нямащ друга
Работа освен спокойно да очаква изчезването на човека
Накрая всички пият много вода моят радиус стига и опира

В студените вече кебапчета засилващото се изсъхване на устата
Усмивката се втвърдява в болезнена гипсова маска А нейната
Допирателна се докосва До окръжността в точката Нашата собствена
Вечност само един тангенциален миг спрямо вечността на Бога крайната
Цел е да навлязат в състояние на необикновена реалност не е ясно
Защо на едно еротично изживяване трябва да се придава
По-голяма вдъхновяваща сила отколкото на едно мистично
Озарение или една политическа декларация някои по-чувствителни
Натури могат да навлязат в това състояние дори ако само седят близо
До кактуса нека само припомним за мексиканските дроги
Че не еротизират небето се отваря като цъфнал цвят

Анархия архето на единия бог нещата са малко по-деликатни
Чиракът с повишено внимание кръжи човек птица с издължена човка
Скоро след конкистата първите процеси срещу лица имали това общение
Аз жрец на черно слънчево божество на могъщия черен член на слънцето
Казва Блейк определена трезвост на помещението е добре дошла нека се избягва
Общението на ветровити мръсни или тъмни места в компания на порицаващи

Нека не се прави и само защото се събират демони мястото където гестапо
Съхраняваше документите конфискувани след атентата
Жрец на слънчевия черен бог анархия и монотеизъм затваряне
На котката изключване на телефоните при преминаването на самолети
Рибките в аквариума потреперват потапят се на дъното

По-близо до земята изгарящо упражнение чиито пламъци
Осветяват арканума шумоленето на ресните на вратата
Анархистично излагане на показ на *facies hypocritica* на политиката
Мирише на пот кръв тютюн конски косми евтино розово масло
Кой може да каже какво се случва в конюшните голата маска
На властта безизразност на лика на суверена ориенталските
Ресни на вратата наежват зърната на гърдите мадам влиза димът транс
Формира човека дава му сила премества го от тялото посечен в помийните
Ями на Рим Духовното зрение се отваря изгубваш се безименен
Насечен на части заедно с екскрементите на Града силата придобита
От дима е личен съюзник изумление пред нищото лайната са също
Земя спадат подобно на златото към превращенията наричат я умито
Т.е. малък дим фундаментален монизъм на анархията зеленият сок
На сукулентите стичащ се по нажежения скат
На животинското дъно авторитет и анархия

Димът отвежда човека там където е приятелят всъщност
Ако собствените ти черти се проявят в този миг ти си загубен
Защото всички биха узнали в същия този миг върховното ти
Самозванство търсене на хора в лабиринта през свят на геометрична
Красота в тишина лишена от ехо светлина лишена от сянка птица
Не прелита умираш мерзко в състояние на открит бунт дръзки
Жени изграждащи месианската ос сокът на сукулентите
Стичащ се по нажежения скат в сърцето на властта
Анархия и монотеизъм

Беше възвишено (надхвърляше способността ми за желание)
Не позволяваше да казвам, че я обичам безпомощно повтарях
Че я желая искам да я чукам да ѝ го туря в сладката пичица
Да я наеба здраво пълна обиколка (революция) през аноганиката щорите
С бели пвц ламели бялата алуминиева дограма сателитна чиния
Този път вгръб с всички ребра на показ
Плетеница от интернет кабели резервоари
За вода като наредени на лафет учебни торпеда взривяващи се
В майчината утроба на курск логото на застраховател високо
Горе пак калкан на панелка амбразури
На тоалетни шкафче за баня подгизнала мазилка самотен
Допотопен капещ кран на чешма алуминиева дограма
Щорите с белите пвц ламели тиха светлина
Върху восьъчни стъпала на покойник

Толкова те обичам и аз те обичам ацтекска маска
Разтеглена в усмивка малката смърт на сърцата
В пастта на слънцето зъбатата жаба хайде
Сладичко лапай кура на батко си беше
Ангелът строг сладникав мъжествен
Свършваше като мъж казваше
Че сега иска да свърши нареждаше
Да не свършвам

Ебането е битка

Ебането е битка

Архилох го казва нека го припомним

В тиа мекушави времена

Първо избор на врага

Без подценяване избирай

Силен враг оказващ съпротива

Не бързай чакай го

В засада нека напрежението

Нараства с очакването

Натясно хванеш ли го без заобикалки

Накарай го да ти направи свирка

Над себе си го огъни и

Му кажи в очите са ти ебах

Майката и тогава не протакай

Влизай в близък бой

Остави го да се мята

Но не го оставяй да шава много

Само колкото да имаш място

За чистото промушване

Усетиш ли че вече се оставя

Нямай милост довърши го

Концентрирай се върху убиването
Забрави дори за него мъж бъди
Спомни си бурната сила

В мига на удара на милостта
Довършващия удар гърди в гърди
Изпитай благодарност

Към врага си

Смъртта на една мечка

В сияйно утро
В разгара на полярното лято
Две бели мечки майка и малко
Като върху айсберг се покатерват
Върху атомна подводница
На кея на военна база
Някъде зад полярния кръг
Двата силуета се очертават
На туловището на левиатана
Загледани към хоризонта на океана
Като в детска анимация
Отеква изстрел някой псува
Зад кадър майката пада
Покосена във водата
Преди картината да успее да се обагри
В червено псувнята е заглушена
С пиукане мечето изпуска
Бутилката кока кола
Която тъкмо бе надигнало
Гласът зад кадър
Не спира да дудне
В рекламното сияние
На полярното лято

Часовниците

Само се опитам

Да намекна че възвръщаемостта е

Дългосрочна и посмъртна

Но вие настойчиво твърдите

Че ви се живее

Забравяте да свалите

Часовника докато ви ебе следващия самодоволно

Казвате за предходния не му го върнах

Казвате не си ли спомняш

Че ми го подари

Въпросът не е в спомена за миналото

В спомена за безсмъртието е.

Я памятник себе воздвиг и прочее

Позволявал съм си много, казвате

Пристъпвал съм важно-важно в мантия от надменност

След броени години кой ще си спомня за ролята ми на тъпкач

За баналните изцепки на доскорошен съпруг

Комическите детайли ще са ланшен сняг

Вие обаче, вие ще гниете в земята

Дори е под въпрос дали торта от вас ще е достатъчно богата

Да поддържа моравата

Върху вашия гроб.

(По Пушкин, Езра Паунд и Хораций)

Когато те слагам да легнеш
ти си порцеланова кукла от преди
триумфа на пластмасата
френска сюита на бах
изпълнена от последния пуританин

ти си съкровище от черни коси
върху син сняг аз скъперника
страхуващ се да го докосне
целувката за лека нощ е
чудовищно разхищение.

Очите ти са сини слончета

Ръцете ти са диви клончета

Смъртта и момичето

Виждам те от птичи поглед сред руините на детството си
Как се озовахме тук аз ли те доведох прости ми прости ми
Толкова мъничка приседнала зъзнеца на изронено стартово блокче

На изоставен открит басейн като смаляващото се телце на сбогуващ се
Родител застинал в крехкостта си от когото ме отнася някакъв вихър
Прости ми, прости ми любов моя смъртта е от мъжки род.

За мен

Лудостта на статичното електричество

За вас

Озона на топлия летен дъжд

Инвентарен списък на вещи, иззети от апартамента и кабинета на Генрих Ягода, народен комисар на вътрешните работи на СССР (1934-1936), съставен на 17 април 1937 г.

Различни сортове вино, повечето чуждестранни, 1229 бутилки, реколта 1897-а, 1900-а и 1902-а

Колекция порнографски снимки: 3904 броя

Порнографски филми: 11 броя

Чуждестранни дамски обувки: 31 чифта

Чуждестранни дамски шапки: 22 броя

Чуждестранни копринени чорапи от най-високо качество: 130 чифта

Кожи от катерички: 50

Астраганови кожи: 43

Кожи от видра: 5 броя

Чуждестранни мъжки копринени долни гащи: 43

Чуждестранни грамофони: 2

Чуждестранни плочи: 399 броя

Чуждестранни ръкавици: 37 чифта

Чуждестранни дамски чанти: 16

Чуждестранни дамски копринени кюлоти: 68

Саби: 3

Златни часовници: 5

Колекция лули и мундщуци от слонова кост и кехлибар, повечето с порнографски мотиви: 165

Пенис от гума: 1

Чуждестранни парфюми: 95

Чуждестранни санитарни и хигиенни артикули (лекарства, презервативи): 115

Роял, пиана: 3

Пишеща машина: 1

Контрареволуционна, троцкистка, фашистка литература: 542.

Държанката на Бодлер

Ако беше друга каза тя
Щеше да те ошушка до шушка

Оценявам го премълчах неразбиращо
Просто ми върни книгата

Която ти дадох преди да знам
Че си държанката на бодлер

Боготворя го но книгата е
На приятелка.

Конете не са романтически символ

Конете са отрудени човеци
Стъпват гордо но и тежко

Телата им са мощни и крехки
Яки бутовете краката тънки

Копитата гният от често миене
При дъжд и студ носят попони

Носят шапчици на ушите
И цели маски срещу мухите

Пристягат глезените им
Говорят им нежно но и ги шибат

С камшици и нагайки
Ужасно лесно се строполяват

Зрението им е слабо разчитат
На слуха и се стряскат от крясъци

И висок глас крещят им само
Когато им се карат и ги наказват

Арогантни рентиерки говорят
За тях като за мойта кобила

Деца с увреждания подивяват
От кеф като ги видят по-старите са

Пригодени за хипотерапия
Младите жребци са кастрирани

Когато вдигнат пълен галоп
Красотата е нечовешка

Конете не са романтически символи
Конете са богове слугуващи на хора

Конете са богочовеци.

Знам че само ако се държа

За ръката ти

Има спасение

Космосът и жената са

Тъмни и мълчаливи

Животът е нечист

Знам че само ръката ти

Съдържа прошката за мен

Само ако се държа за нея

Ръката става прошка

Прошката става ръка

Само ако се държа за нея

Дете ти си внезапен топъл летен

Дъжд внезапен топъл летен

Дете ти си дар от отците мъртви милостиви

Сдържани любвеобилни дар от отците

Дете ти си кубинска принцеса престолонаследник

На тропиците и версай кубинска принцеса

Дете ти си по-доброто ми

Женско аз

Дълги години спяхме заедно

Майка ти страдаше от безсъние

Аз бях дарен със сън и спях с теб

Подвластен на смъртния грях на гнева

Ти не ме отхвърли не ме осъди не ме отритна

В ада на лишените от благодатта лишените

От спасението да заспиват с теб

След като ти заспиш

През трептяща пустиня
Пътуваме в нажежен трамвай
Вече съм изпуснал края на годините ти
Седиш в скута ми дясната ми ръка
Лежи на бедрото ти лявата е
Върху чашката на коремчето ти
Гърбът ти е залепнал потен на гърдите ми
Аз съм в скута господен
Твоя skut

Скъпо дете

От преди да проходиш

Знаех че ти ме водиш

За ръка в тъмния лес

Вече знам

Че винаги е било така.

Беше тъмно

Когато за първи път те видях

От тъмнината на утробата

Преминахме в тъмнината

На живота и там се срещнахме

Овързана в системи

Неоново светеше в кувъоза

Светлик за пътника

В тъмен лес

True Romance

Филм

По сценарий на тарантино

В началото някой казва

Никога няма да направя това

В края същия този

Някой го прави

Някой е

Застрелян.

прекрасни са косите ти когато падат
на кура ми изтръпнал от неземна нежност
златистия порой на къдрите ти жежва
на девствените устни розовата влага
страхувам се достатъчно ли твърдо слагам
това в което влагат вяра и надежда
ресниците които синевата свеждат
когато нашите тела престъпват прага
кръстата дограма чертае черен кур
в разгърнатата книга на една луна
разкъсваната светлина недвижно стене
старателно изписвам сричките е-ба
тетрадката е страшно тясно разграфена
ще има мамо пак мастилени петна

Липата

Упойващ реквием

На триумфа на пролетта

Възлюбената на пчелите

Царица майка на меда

Упойващ реквием

На бременността на света

Непосилно благоуханна утрин

Взимаща си болничен

Упойващ реквием

На сблъсъка на ероса със смъртта

Детето зевс играещо в пясъка

На брега на океана

На смъртта упоиващия реквием

На аромата ти

Истината ще те направи свободна

Събуждаш се отраз
Плувнала в пот в садомазо мазе

В секретна база на цру
За противозаконни разпити

В китайска лаборатория
За манипулация на вируси

В детска градина
Превърната в педофилски бигбрадър

В елитен бардак
На руски олигарси

В сараите
На български политик

В чудовищното ауди
На надрусана златна младеж

Вътре в черепа
На следващия бг премиер

В шведски хоспис
Под терминална карантина

В душащата хватка
На полицаи в минеаполис

В тексаски гроб заровена
От самата себе си

Истината ще те направи свободна
Ти продължаваш да лъжеш

Курвите се делят на добродетелни и яки

Капиталът се дели

На национално отговорен

И национално безотговорен

Работната сила се дели

На бели якички

И циганки от чистотата

Премиерите се делят

На царе тикви

И черепи

Мутрите се делят

На данчо ментата

И делян пеевски

Патриотите се делят

На патриоти с И

И патриоти с Е

Писателите се делят

На главната гога

И гоги подгласнички

Курвите се делят

На добродетелни с апартаменти

И яки в почасовите стаи.

Възхвала на Леа

Леа е котката ми
Която се удушила на прозореца
Тия дни не знам точно
Кога не живея вече там
Нямаше уведомление за смъртта ѝ
Тя ме научи на любов и топлиота
В един все по-студен пресметлив
Неистинен свят на изневярата тя
Не ме смяташе за чудовище
Въпреки грижите на стопанката си
Тя ме обичаше по един ненатрапчив
Несобственически начин
Не искаше да бъде само неин
С радост ме делеше с дъщеря ми
Не очакваше да ѝ правя комплименти
Сама идваше при мен когато
Преценеше и не идваше също
Когато преценеше емоционално
Интелигентна тактична стопроцентова
Жена любовница приятелка
Не се сърдеше на наказанията
Толерираше мъжките избухвания
Ценеше мъжа в мен въпреки всичко
Леа ме направи човек
И си отиде

Този град е Фриско на изтока

Този град е фриско на изтока

Най-якото място ийстсайд

Уестсайд на изток от рая

Този град е фриско на изтока

Братя свободно пушат по иван вазов

Мирише на кеф и мария и ивана

Този град е фриско на изтока

Скъпите сестри си живеят живота

Като вечнодевствени хурии

На правоверен взривил се

В самоубийствен атентат жените са

Кубински красавици и сметанови

Сънища античността преминава в естакади

Самолети излитащи към океана на изгряващото слънце

Този град фриско на изтока

Смъртта на една котка

Котката умряла тези дни
Не знам точно кога не бях уведомен

По свидетелството на седемгодишната Йоана с.
Котката забравена на терасата се удушила на прозореца

При опит да се прибере у дома в отсъствие
На детето и майката детето свидетелства

Също че котката се била напишкала
Нормалното при терминална асфиксия

Това е некролог на котката леа
Аз я познавах

И тя ме познаваше
Въпреки че вече не живея там

Обичам те леа.

Пловдив е остров

Когато влака приближава града
От двете страни има вода помня
Това от венеция пловдив е остров

Въвеждаш ме за ръка в южен
Тропически град лъхаш на плодове и
Смрад помня това пловдив е остров

Помня тези фасади проядени
От морската сол разпадащи се патрициански
Хасиенди пловдив е остров

Помня тази южна жена
Погледа ѝ през рамо на музата
На архилох

Пловдив е остров.

Череша и смокиня

От балкона на моята любима
Се виждат череша и смокиня
Черешата е гола и отрупана
Смокинята е радостно кичеста

И чака часа си още без плод
В задния двор на запустяла кооперация
Ти си най-добре скритото съкровище
Само аз те открих и изрових

Абсолютно случайно в свят без случайности
Ти си череша и смокиня от песен на песните
Гледам те от балкона толкова си красива

Странно ти си жулиета но аз те виждам
От балкона аз съм там за да скоча ти си
Черешата смокинята черницата

Падането или Раждането на поезията и любовта от духа на падането от една джанка

Поезията като любовта е
Свободно падане както

Всичко тя се учи в крехка възраст
Първото ми падане от джанката

В двора на съседите двоен фал
На падане и чужда собственост

Безкрайни мигове на безтегловност
Прелитането през клонака

Астероиден девствен пояс
На страха изтръгващо те

От блаженството на свободата
Приземяването свит в полуфетална поза

Роден за любовта
И за поезията

Смолянско момиче

Ти си смолянско момиче
Устояло на всички еничери
С прост скок от момина скала

Ти си ужасните завои
Обръщащи стомаха и полъха
На рожен след облекчаване върху тревата

Ти си този дивен диалект
Различаващ един и същ обект
Дали е близо или далече

Ти си цигли ти си калдъръми
Ти си халища ти си фенка на сад
В родопско одеяло

Ти си смолянско момиче
Гледам те отдалече
Като върховете

Всъщност Евридика

Всъщност евридика

Слезе в подземното царство

За да е с орфей

Той седеше при мъртвите

Защото там е мястото на поезията

Но тя беше смела и упорита жена

И насила го измъкна

На белия свят той обаче като повечето

Поети взе че се изпедераста

Тя отвърна лице от него

Това митът описва като обръщане

Главата назад

Но тя спаси мизерния педал

От дома на мъртвите.

Усетиш ли
Че любимият човек
Иска да заколи
Поезията

Заколи го пръв
Спести му патетичните мъки
Да живее
В свят без поезия.

Напушването на новобрачните

Ясно е че това ебане
Неусетно преминава в напушване
Телата се втечняват душите
Преплисват от мъжкото корито
В женското от женската река
В мъжка делта изправяш се над мен
Като оня с големия готов
Да ми пръсне халката аз се
Сгушвам като кучка
Очакваща нежна ласка
От младоженеца аз съм целия
В шибано бяло като булка ти
Некво яко негро развяваш патка
Пред лицето ми ебахти май
Навлизаме във фазата
На шамарите веселбата
На отказа от шибания аз
Прясно бракувани много
Силен тоа матреал бе

Любовта е по-студена от смъртта

Има такъв филм

На един немец

Казал е всичко по въпроса

Педала му с педал.

Нещата са пределно прости

Нещата са пределно прости

Тази жена те спаси

Фани я за циците

Изчукай я безмилостно

Да не съм чул

Думата любов

Думата е

Спасение.

Любовта е снайперистки двубой

Любовта е снайперистки двубой

Зад полярния кръг

Издебването е безкрайно

Бялата смърт е първа другарка

В решителния миг

Не си чувстваш пръста

Върху спусъка

Нека умрем от куршумите си

Не от сладкото унасяне

Нека куршума в главата

Ни събуди

За нов живот.

Маркиз дьо Сад прави равносметка на сексуалния си живот в лудницата в Шарантон

Странно е как след всичко написано
Толкова малко си заслужаваше
Наистина да бъде преживяно

Първата ми любов
В началното училище
Любовта неразличима от приятелството
Приятелството неразлично от любовта

Първото момиче от село
С което си играехме на мъж и жена
И без да разбере как с потрес
Свърших в устата ѝ

Блаженството на първите години
На брака преди обичайната катастрофа
Наричана постнатална депресия
След раждането на първия ни син

Италианското пътешествие
С прелестната ми балдъза заради което
Тъщата ми ме вкара в крайна сметка
Доживот зад решетките
Където написах книгите си

Истината е че сексът
Е силно надценен малко

Топлота малко разбиране

Неуклонно спане в едно и също легло

С любимия човек стигат.

Световната революция е една жена

Световната революция е една жена

Докато те обича и вярва в теб октомврийската революция

Ти е в кърпа вързана

Когато спре да вярва в теб

Идва реставрацията

По-страшна от разправата

На сталин с троцки.

Кант

само когато не искаш да имаш един задник

можеш да го наречеш красив

София, Разпети петък

На Венци

София мое бяло момиче
Никога не си ме обичала каквато си
Горда и уплашена като момиче от село
Лягащо си с негър свободно и девствено
Красиво и страшно е едно и също
Градът е затворен най-сетне не можеш да избягаш от себе си
Родината е зад санитарен кордон
Ти си чумава и всичко родно страни от теб
Сега е момента да бъдем щастливи
Мое бяло момиче

Медея сега

Обикновено убийците са бащи
Които често посягат и на живота си
Категоричен е таблоидът цитирайки
И майката искаха да ми вземат децата
Е, нека ги вземат сега

Друга интересна подробност
Която се набивала на очи от профила на майката
И публикацииите ѝ във фейсбук ставало ясно
Че била вярваща интересувала се от източни практики
Изключващи каквото и да било насилие

Адвокатът на обвиняемата заявил
Че години наред била малтретирана физически
От мъжа ѝ освен това била сексуално насилвана от свекъра
Предава нова телевизия класически случай на домашно насилие
На прехода от античност към неолиберализъм

Лесничетя баща на децата разкрил
Ексклузивно пред таблоида страшни тайни
За жена си след раждането сякаш нещо станало с нея
Лежи яде не поглежда децата забавени реакции
Беше вечно отнесена той спял с децата

Откъдето и да погледнеш нещата
Демокрацията на спектакъла представя
Всички гледни точки по въпроса

На античната трагедия в постистанбулски вариант

Искали да вземат децата

Е, нека ги вземат сега.

Всички работят за нея

Сервитьорката бави сметката

Никой не спира на пешеходната пътека

Упорит просяк се лепва за теб

Жената от информацията е излязла за по цигара

Гишетото за билети е в почивка

Кондукторът на перона е мудар темерут

Ослепителна мацка ти иска огънче

Трудно се обяснява в такава ситуация че не пушиш

Полицаят ти иска личната карта за проверка

Всички работят за нея

За да изпуснеш влака

Декарт

в стаята е светло
дървото е цъфнало

Целувка отзад

Всяка кучка

Иска да бъде целуната отзад

Оня с големия

Да застане зад нея

Да ѝ извие врата

Назад и да я целуне

Ти направи така

С мен кучко

Топла кръв

Казват че змията хипнотизирала
С поглед жертвата си преди да я погълне

Този гризач обаче я гледаше
Изкосо в очите

Свит в корените на дървото
Тя царствено надвесена над него

Топлокръвен той я гледаше.

Царя е на път

Царя е на път

Тръгва от хотелска стая
В посткарантинно опразнен
Огромен коопхотел

Крясъците отекваха
В корубата от соца никой
Не ги чу

Освен царя
Който бе на път
Удоволствието с което го правеха

Ще промени света
Царя е на път

Ти си щастлива

Рейсовете не пътуват

Влаковете са спрени

Магистралите са преградени

С бетонни блокове

Над кптата кръжат хеликоптери

Патрулки вият по празните улици

Очаква се всеки момент

Тежка бронирана техника

Да бъде стационарирана

В града

Блокиран съм

В източна румелия

Ти си щастлива

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

Незаконороден и възкръснал някъде

В далечните провинции на изток

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

Идещ от самата граница ернесто гевара роден между

Пампасите и джунглата невъзкръснал в боливия

Месията няма валиден акт за раждане и смърт

В престъпна схема за аборти без издаване

На епикриза и касов бон

Червеният тътен на града се отдалечава

Скърцането на трамвай на пътния възел влизащ в завоя

Снишаването на захождащи за кацане самолети в коридора

Паметника левски ботевградско шосе изсвирването

На влак прекосяващ предутринната дрезгавина на града

Към морето хриптенето на бебе борещо се с астма

За последните останки сънно опиянение лакътя ти

Бялата роза

Когато ти се роди
Купих на майка ти бяла роза
Тя беше с прясно разрязан корем
Като джоб тип кенгуру изгубила

Доста кръв страдаща от таласемия (анемия
На Кули известна също като средиземноморска)
Тътреше се по чистите плочки на частната болница
С подвижна стойка за системи изработена от неръждавейка

Като готическа роза тя не увехна докато ти беше в кувъоза
Сега стои на етажерката зад най-любимите поети
Като скъпоценна пожълтяла книга на баща ми

Недосегнатата от праха не падна нито лист от нея
Непредизвикваща нощем наследствения ужасен
Алергичен астматичен пристъп.

Орфей открива за себе си новата социална поезия

Надушили кръв

Сенките се скупчват

Но къде е жертвеното животно

Аз не съм

Няма по-хубава поезия

От всекидневния труд.

Все още не зная цвета й

Лежа до теб в непозната стая
Свечерява се чувам диханието ти
Далечното реликтовото лъчение
На античен град предците са притаили дъх
В очакване щастието да надделее
За миг над съдбата роклята ти е
Окачена на отвореното крило
На гардероба все още

Не зная цвета й

Трубадур № 3

Безжалостен бебок
погледа жесток
смили с усмивка
сведена към срамежливко.

Моля за милост
да бърба игриво
радост да вкусвам
зачервявайки бузки.

Радостно тяло
пристойно да галя
тъй да утрая
безутешен до края.

Майката на Бодлер

Майка ми седи на верандата
Това е единствената запазена снимка
Снимана е отдалече вижда се
Цялата къща с комините и парадното стълбище
Изглежда като миниатюрна черна фигурка
Пред къща играчка с бялата точка
На сплетените ѝ ръце по средата
Мен ме отнася някакъв вихър
Веещ откъм океана чертите
На лицето ѝ вече не се виждат
Според спомени на съвременници
Много е приличала на мен

Постоянството на веселбата и мръсотията

Водите на реката ромолят прохладни
и сянката на планината ляга на полето
угасва светлината на небето. Птиците
започват вече да летят насън

Мръсните чинии в мивката
стоят от дни чешмата капе
от шамфъстъка изпълзява червей
в антрето купища обувки
изтрити от среднощни танци
голи и вмирисани.

Минава ден, а после седмица
а после точат се годините
и хората в редици стройни
изчезват всеки в своя гроб
а мръсните чинии в мивката
стоят от дни чешмата капе
от шамфъстъка изпълзява червей
в антрето купища обувки
изтрити от среднощни танци
голи и вмирисани.

Луна и слънце побледняват
Съзвездия изменят формата си
Движението става тегаво
и времето на пясък става.
А мръсните чинии в мивката отново
стоят от дни чешмата капе

от шамфъстъка изпълзява червей
в антрето купища обувки
изтрита от среднощни танци
голи и вмирисани.

(По Даниил Хармс)

Възпоминание за Зоя

Казваше се зоя

Руския женена за българин

По времето когато това означаваше курва

Зоя беше старообрядка

Когато ни гостуваше си носеше

Собствени прибори за ядене

Пълен комплект спално бельо

Още не познавах истинските курви

Зоя беше старообрядка от архангелск

Носеше ни клюква и вълнени чорапи

Произведени зад полярния кръг

Зоя ме запозна с живота който е курва

Зоя беше старообрядка от архангелск

Животът който не беше курва.

Голямото спускане

Между горния и долния свят

Червено пластмасово корито увито

Като фалопиева тръба около дърво на живота

Косите ти на назорей божи избуяли още в утробата

Щръкнали левитиращи носещи се нагоре чисти и сухи

Працящи от статично електричество

Girlfriend Experience

Така се нарича услугата
При която проститутката предлага
Преживяване на приятелство
Подаръци за децата
Взаимно споделяне
На планове за бъдещето
Споделяне на любими книги
Гледане на култови филми
Съвместно пазаруване на дрехи
Бижута цветя стихотворения
Услугата е значително по-скъпа
От обичайната почасова
Има специална опция за поети
Заплаща се допълнително.

Вместо предговор към книгата Любовна поезия

Никога не пиша
Освен ако не ме принудят
Предговори към книгите си

Досега, а съм на педесеидве
В други ден ставам на педесеитри
Никой не успя да ме принуди

Тази книга обаче е особена
Защото любовното стихотворение е
Перихелият на поезията

Винаги съм мечтал
Да пиша любовна поезия
Случи се на стари години

По тези земи не е прието
Но данте е бил на педесеипет
Когато завършва рай

От първата си книга съм се
Сблъсквал с неразбиране на идеята ми
За любовна поезия затова накратко

Искам да кажа какво разбирам
Под любовна поезия преди всичко
Разбирам социална поезия

Като при учителя брехт
Аугсбургските порносонети ме
Направиха поет

На второ място садомазохистична
Ситуация при която си едновременно
Хищникът и жертвата

Жюстин и жюлиет
На трето място третият кантос
На божествена комедия

Видях се принуден
Да направя тези педантични разяснения
Защото адресатите на любовни стихотворения

Често се чувстват в правото
Да питат: защо не пишеш истински
Любовни стихотворения за мен

Или също: защо любовните стихотворения
Които написа за мен са толкова хубави
А ти си един нещастен боклук

Макар и принуден
Надявам се, че отговорих
Добросъвестно

(Пропуснах архилох
Накарал любимата си кучка
Да се обеси барабар с баща си)

За съпруги и някои други музи

Не зная и не държа особено да узная

Аз съм торта

На розата на рая.

За налягането на парцалите

Меншевиките си налягали парцалите
И били унищожени от болшевиките.

Болшевиките си налягали парцалите
И били унищожени от сталин.

Сталин се наложило да си наляга парцалите
Посмъртно и бил десталинизиран от хрущов

Който бил негово доверено момче
Извод:

Никога и при никакви обстоятелства включая леталните
Не си налягайте парцалите.

Орфей, неблагодарното копеле

Гласът на любимата

Винаги се разпознава

Дори когато идва от ада

Където трябваше да бъдете

Заедно.

Догма

Висшата форма

На любовна поезия е

Социалната поезия

Висшата форма

На социална поезия е

Любовната поезия.

Хроника на една предизвестена любов

Рискова група

ликвидационни квоти

совхоз комунарка

кофа с водка

дача за изтезания

кораб на смъртта

социалистическо съревнование

прожектори по дърветата

гумени ботуши

гумена престилка

револвер тип наган

шише одеколон

изстрел в тила

багер марка комсомолец.

(По Габриел Гарсия Маркес и Николай Иванович Ежов)

Далече от слънцето

Има планети

Далече от слънцето

В чиито ядра кипят

Термоядрени реакции

Раждащи живот в студа

Близо до абсолютната нула по келвин

Браво момиче.

Почасови стаи

I

Тук времето тече

Като курва засичаща времето преди

Да започне да се съблича

Като последните минути сънно блаженство

Преди ставането за работа

Като първото утро

След пристигането на море

Като събуждането на обичащ

Като очакването на жена

Опасяваща се че не ѝ идва

Като кобила рухваща на манежа

Като безкрайно инвитро на мечтата

Да имаш дете като минутите

На теста за бременност

Тук времето тече

Като залезния кехлибар

На вечността

II

Ще се видим само веднъж

Всичко ще е регламентирано

До най-дребната подробност

Ще правиш само каквото ти се каже

Ще е трезво утро хората ще бързат

За работа рецепционистът ще е сънен

Аз ще платя стаята ти

Ще си малката отрепка
Правеща го за пари
Любовта ще е забранена.

III

Любовта ще бъде холандец
Напушването ще бъде разговор
На две души странници
За общата структура
И избрани аспекти
На 120 дни на содом
Ще наблегнем
На душата ти кучката
Не на пътката ти
И другите ти дупки
Когато свършиш
Може да ти удара
Една пишка

IV

Да е ясно
Че няма да си изгуба
Работата заради теб ако
Бях на 16 ок но имам да плащам
Издръжка и искам редовно
Да си купувам дискове с джаз
Така че по-полека
С тва порно вълнува ме
Единствено поезията а
Тя е единствена
И неповторима всеки път

Не серия от обдишвания
Кур в уста
И уста в кур добре де
Дай ги насам
Тиа порнографии
Поезията може всичко

V

Никога вече
Не искам да виждам
Милото ти лице
На мигренозна свещена крава
На чудовището
Наречено любов
И постнатална депресия
Ако се държиш добре
Може след години
Да ти звънна
И да ти определя среща
В най-долнопробната
Почасова стая
С влизането ще получиш шамар
След като си допуша
Пурата ще можеш
Да си ходиш
У дома.

VI

Ебането е джаз
На разсъмване наред
Нощта по пладне

Як усилвател и колони
Купени със застраховката
На колата след тоталната щета
Нека да се оставим
На търкалянето ѝ надолу
По ската в тази стая сме
Двамата след катастрофата
Аз младия шофьор
Ти момичето качило се
На стоп чудешо се
Откъде му е дошло
Не умряхме този път
Време е за свършване

VII

Ти си от търговище
Кръстих те търговищката принцеса
Ти беше първата жена
Която ме накара да свърша
В устата ѝ
За да те заобичам
С никого не съм бил
Толкова по детски щастлив
В чистата ебня без глупости
Ебавах ти на общо основание
Търговищката майка що ти
Трябваше да искаш да се жениш
За мен добре че ме напусна
Кучко за сбогом
Ми направи свирка

VIII

Ти беше първата ми
Екстериториална любов
Във втори клас бяхме съученици
В съветското средно училище
При посолството на ссср
В нрб влюбих се в теб
Когато се напика в час
И целия клас се смееше
Като стадо свине
В които бяха влезли демоните
Станах отидох до чина ти
С локвата отдолу
Прегърнах те
Без да внимавам
Да не си изцапам
Чисто новите гуменки
Казваше се андрюша
Така и не успях после
Да стана педал
Обичам те завинаги

IX

.....

Малко поетическо изкуство

Към книгата Любовна поезия. Антология

Никога не съм крил

От жените които харесвам

А аз харесвам сияйните

Кучки които обичат живота

Че поезията е свобода

От живота т.е. смърт

Взимаха го за поетическа волност

Или номер на сваляч знам ли

Не е.

*Кво е тва Шефе му викам
Апокалипсиса на бг литературата
Отвърща Шефа в терцина*

Дизайн на корицата Ваня Вълкова

Редактор Христиан Вачков